

รัก...ไม่มีเงื่อนไข
'วาระ มีชูธน'
จุฬารายการ > 1

รัก...ไม่มีเงื่อนไข 'วาระ มีชูธน'

เริ่มต้นปีใหม่ มารู้จักคำว่า
'รัก' ไม่ใช่แค่ถูกรัก
ต้องรู้จัก 'รัก' คนอื่น
รักอย่างเข้าใจ
และรู้จักการเป็นผู้ให้

เรื่อง : พิณลักษณ์ กักตังเจริญ
ภาพ : วรวิทย์ พุ่มพวง
กรุงเทพธุรกิจ

เขากลับมาเป็นครูสอนโรงเรียนนานาชาติ
และขึ้นเป็นผู้บริหารโรงเรียน

รวมๆ 15 ปีกับอาชีพครู จากนั้น
ลาออกมาทำงานเพื่อสังคม มีรายได้
น้อยมาก และยังสอนภาษาอังกฤษต่อไป
รวมถึงเป็นนักเทศน์และให้คำปรึกษา
คู่รักก่อนแต่งงานในโบสถ์ เป็นวิทยากร
รับเชิญ

ล่าสุดเป็นครูเรื่องรัก บริษัท LIFEiS
โดยร่วมงานกับ บอย โกสิยพงษ์ และ
นา พรชานันท์ ทำธุรกิจเพื่อสังคม...

● ทำไมตอนนี้เลือกที่จะทำงานเพื่อ
สังคมเต็มตัว

ผมทำงานรับใช้สังคมและพระเจ้า และ
ช่วงหลังทำงานกับไลฟ์อิส เพราะผมรู้จัก
พี่บอยมานานสิบปี พวกเขาทำงานเพื่อ
สังคมฟรีๆ สามปีก่อนเปิดบริษัท และ

เคยบ้างไหม...ไม่รู้จะทำยังไงกับลูกดื้อๆ
ไม่ว่าจะว่ากล่าว ตักเตือน ดี ชมเชย
หรือให้รางวัล ก็ไม่ได้ดีขึ้น...

เคยบ้างไหม...อยากบอกสามีว่า
วันนี้ฉันอยากมีเซ็กซ์กับเธอจังเลย
แต่ไม่กล้า...

และเคยบ้างไหม...ที่คนรักจะคุยกัน
ว่า ควรจะให้เงินพ่อแม่ฝ่ายชายและหญิง
ปีละเท่าไร จะไปเยี่ยมพ่อแม่ปีละกี่ครั้ง
 ฯลฯ

.....
ว่ากันว่า ความสัมพันธ์ทั้งหลายแหล่

ไม่ว่าเรื่องเซ็กซ์ การเงิน และลูก
ล้วนเชื่อมโยงกับเรื่องความรัก...

เริ่มต้นปีใหม่ คุยเรื่องรักๆ กับ
ไลฟ์-วาระ มีชูธน คิษยาภิบาล
(นักเทศน์) ที่คริสตจักรเมืองไทย เปิด
LIFE Centerสอนภาษาอังกฤษ โดย
ไม่คิดค่าเรียน และเดินทางไปสอนภาษา
ให้เด็กด้อยโอกาสที่ จังหวัดร้อยเอ็ด
ตั้งแต่รุ่นพ่อแม่จนถึงรุ่นเขาและรุ่นลูก
ตอนที่เขาเรียนจบปริญญาโท
ด้านคริสเตียนศึกษา จาก Asbury
Theological Seminary อเมริกา

เมื่อมีคนเห็นว่าเราทำงานเพื่อสังคมจริงๆ ก็มีคนอยากสนับสนุน ผมทำไลฟ์สดในเฟซบุ๊ก LIFEiS ให้ข้อคิดเพื่อให้คนเปลี่ยนแปลงตัวเอง

● **คนส่วนใหญ่บอกว่า จะแก้ปัญหาสังคมต้องแก้เรื่องการศึกษา แต่คุณบอกว่า ต้องเริ่มที่ความรัก?**

ที่ผมจะจบบทนี้ เพราะทุกปัญหา มาจากครอบครัว สถาบันที่สำคัญที่สุด และอ่อนแอที่สุด คุณจะเอาการศึกษา มาแก้ไม่ได้ ถ้าพ่อแม่ไม่รักกัน และไม่สามารถอยู่ด้วยกัน มันเป็นจุดเริ่มต้นและจุดจบของปัญหาครอบครัว เพราะเด็กเรียนรู้ความรักจากพ่อแม่ ทำให้เขาเป็นผู้ใหญ่ที่ดีเปลี่ยนแปลงสังคมได้ ผมเองก็เป็นผู้ให้คำปรึกษาคู่แต่งงาน ซึ่งเป็นงานหนึ่งของศิษยาภิบาล และตอนเรียนปริญญาโทผมก็เรียนเรื่องนี้

ในอเมริกามีคอร์สสำหรับให้คำปรึกษารักก่อนแต่งงาน เขาเรียกว่า Premarital Counseling พวกเขามารับรู้การใช้ชีวิตคู่กับศิษยาภิบาลในโบสถ์ คนไทยน่าจะเรียนรู้เรื่องนี้ และไม่จำเป็นต้องเป็นคริสเตียน

● **อยากให้เล่าถึงชีวิตคู่ของคุณสักนิด? ก่อนแต่งงาน เราเป็นแฟนกัน 12 ปี**

คุยกันเยอะ ผมเองก็เข้าคอร์สกับอาจารย์ในโบสถ์ แต่พอแต่งงานแล้วยังมีอีกหลายอย่างที่เราไม่ได้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน คนเราเวลาเป็นแฟนกัน จะมีคู่รักสักกี่คู่ คุยกันว่า ใครจะเป็นคนทำหมั้น, แต่งงานกันแล้วจะสามารถใช้เงินได้เท่าไร โดยไม่ต้องบอกกล่าวซึ่งกันและกัน, จะเปิดบัญชีเงินฝากก็บัญชี ใครเป็นผู้ถือเงิน, แต่ละปีจะให้เงินพ่อแม่ทั้งฝ่ายชายและหญิงจำนวนเท่าไร, จะไปเยี่ยมพ่อแม่ บิลก็ครั้ง ฯลฯ เรื่องแบบนี้คู่รักส่วนใหญ่จะไม่คุยกัน แต่จะคุยกันว่า จะมีลูกกี่คน ชื่อบ้านที่ไหน

● **เป็นนิสัยคนไทยหรือเปล่า**

เป็นนิสัยของคนทั้งโลก ผมมีลิสต์คำถามเป็นร้อยๆ ข้อ ทั้งเรื่องเงิน เรื่องเซ็กซ์ซึ่งเป็นเรื่องที่รักทะเลาะกันบ่อยมาก คนไทยจะไม่คุ้นเคยกับการคุยเรื่องเซ็กซ์ แม้จะคุ้นเคยก็ยังมีคำถามอีกว่า เรื่องไหนทำได้ หรือเรื่องไหนทำไม่ได้ อาทิ ผู้หญิงจะสะกิดให้สัมผัสสัมพันธ์ก่อนได้ไหม เมื่อทำแบบสอบถามพบว่าผู้ชายเต็มใจ แต่ผู้หญิงไม่แสดงความเห็น

เพราะรู้สึกว่ามันเหมาะสม หรือกรณีผู้ชายอยากมีเพศสัมพันธ์บ่อยๆ แต่

ผู้หญิงไม่พร้อม มีประจำเดือนบ้าง เหนื่อยบ้าง เมื่อไม่ตกลงกัน ทำให้เกิดปัญหา

● **ในเมืองไทยมีที่ปรึกษาด้านความรักแบบนี้ไหม**

ไม่มี อย่างมากก็ไปพบแพทย์ ซึ่งเป็นเรื่องทางกายภาพ แต่เรื่องความสัมพันธ์ส่วนใหญ่ไม่พูดถึง โดยเฉพาะในสังคมไทย ผมจึงทำ Staying in Love เป็นการบุกเบิกวัฒนธรรมใหม่ LIFEiS เปิดคอร์สแบบนี้ไปสี่รอบ เต็มทุกรอบ แต่ปรากฏว่าคนไทยไม่ค่อยเข้าใจ บางคนบอกว่าแต่งงานมา 20 ปีเพิ่งรู้ว่าภรรยาตอบสนองต่อความรักแบบนี้ เพราะไม่เข้าใจภาษารัก

● **เพราะสื่อสารด้วยภาษารักที่ต่างกัน?**

ภาษารักถูกจำแนกเป็น 5 ภาษา แต่ละคนมีภาษารักไม่เหมือนกัน ถ้าเราถูกเติมเต็มโดยภาษาที่เราเข้าใจ ชีวิตรักก็เต็ม อย่างภาษารักของผมคือการสัมผัส ภาษารักของภรรยาคือการบริการ เขา

บอกรักผมด้วยการบริการทุกอย่าง ตั้งแต่เปลี่ยนหลอดไฟ ทำอาหาร เลี้ยงลูก ซักผ้า ผมจะน้อยใจมากที่เขาทำทุกอย่าง หัวบ้าน แต่ไม่กอดผม เธอก็น้อยใจที่ผมไม่เคยทำงานบ้านเลย พอผมเรียน รู้มากขึ้น ผมก็เลยบริการด้วยการล้างจาน ปรากฏว่าความรักดีขึ้น และทำให้เรามีแรงที่จะรักคนอื่นต่อ

● เป็นที่ปรึกษาครูรักต้องแนะนำอะไรบ้าง

นอกจากแบบทดสอบ ยังมีคำถามยากๆ ที่ครูรักไม่เคยคุยกันหรือเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เมื่อไม่เรียนรู้ ก็ทำให้ความสัมพันธ์มีปัญหาเมื่อที่สาม และการเป็นที่ปรึกษา ทำให้พวกเขาเห็นว่า ถ้าวันหนึ่งพวกเขาทะเลาะกัน อย่างน้อยๆ ยังมีคนๆ หนึ่งที่รู้จักเขาทั้งคู่ ทำให้เขากลับที่จะปรึกษาพูดคุยเรื่องนี้กับเรา และทุกความ

สัมพันธ์มีความเสี่ยง คุณเคยสำรวจตัวเองไหม แต่งงานอยู่กินกันแค่เพื่อนร่วมห้อง หรืออยู่กินแบบลงลึกคุยกันได้ทุกเรื่อง มีหลายคู่อยู่กินกันจนแก่เฒ่า แต่ไม่มีความสุข ไม่คุยกัน

● ส่วนใหญ่ไม่ค่อยเปิดใจคุยกัน?

อาจเป็นวัฒนธรรมคนรุ่นเก่า แต่คนรุ่นใหม่เจอความผิวเผินเยอะ ทำให้โหยหาคนๆ หนึ่งที่คุยกันในเชิงลึก เวลาคนสองคนคบกันคุยกัน 7-8 ชั่วโมง ไม่วางโทรศัพท์เลย เพราะเขาอยากลงลึกกับคนๆ นั้น แต่ก็ต้องมีความพอดี ถ้าเป็นวัยรุ่นจะลงลึกกับใครสักคน ก็ต้องตั้งคำว่า ระหว่างเรื่องความรักกับการเรียนอะไรมาก่อน อะไรมาหลัง

สิ่งที่ที่ปรึกษาแบบผมพยายามทำ ก็คือ ทำให้คนมีความสัมพันธ์ที่มีความสุข ความสัมพันธ์จึงเหมือนการเดินทางขึ้นบันไดเลื่อนที่กำลังเลื่อนลง ถ้าเราหยุดเดินเมื่อไหร่ มันถอยหลังทันที เราต้องจำเดินต้องขวนขวาย ต้องลงทุน

● ครูรักจำเป็นต้องเรียนรู้ซึ่งกันและกันอย่างไรถึงจะแค่นั้น

คุณคิดว่า เวลาคนไทยแต่งงานกัน ต้องใช้เงินเท่าไร อย่างน้อยๆ ประมาณ

ห้าแสนบาท คนไทยยอมลงทุนกับงานแต่งงานวันเดียวจบ

แต่การแต่งงานที่ใช้ชีวิตคู่ 40-50 ปีข้างหน้าไม่ลงทุน ขณะที่เราเข้ามหาวิทยาลัยเรียนสี่ปี หรือจบรอก็ยังต้องเรียน แล้วทำไมการใช้ชีวิตคู่เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดไม่ลงทุน

แดน บราวน์ เขียนไว้ว่า ความสำเร็จในชีวิตคนเราประมาณ 90 เปอร์เซ็นต์มาจากการที่คนแต่งงานถูกคน แม้คุณจะทำร้ายที่สุดในโลกหรือเป็นดาราที่ประสบความสำเร็จ ถ้าชีวิตแต่งงานไม่ดี คุณก็ไม่มีความสุข

● แล้วคุณเลี้ยงลูกอย่างไร

โชคดีที่ผมและภรรยาเคยเรียนต่างประเทศ มีแนวคิดคล้ายกัน เราสองคนเชื่อในเรื่อง ลูกทำผิดต้องลงโทษตีบ้าง โดยลูกแต่ละคนลงวินัยคนละแบบ ลูกคนโตทำผิดต้องตี ถึงจะเข้าใจ ลูกคนเล็กทำผิดแค่มองหน้าก็ร้องไห้แล้ว

เราเลี้ยงลูกแบบตีกรอบชัดเจน ถึงเวลาให้ตัดสินใจเอง ถ้าเขาตัดสินใจเดินออกนอกกรอบก็ลงโทษ เขาก็รู้ว่าเหตุผลคืออะไร แต่พอผมบางคู่ไม่เคยคุยก็จะคาดหวังกันไปโดยปริยายว่า ครูรักของเขาคงคิดเหมือนกัน คนละเรื่องเลย ก็เลยเป็นปัญหา

และผมเชื่อว่าลูกผม ก็ต้องได้ส่วนดีจากผมบ้าง ผมขับรถพาลูกไปสอนภาษาอังกฤษที่ร้อยเอ็ด ผมให้ลูกชาย 9 ขวบ และลูกสาว 11 ปี สอน A B C ... เด็กๆ ด้อยโอกาส ผมบอกลูกๆ เสมอว่า เขาเป็นคนที่มีความสามารถ พูดภาษาอังกฤษได้ ลูกต้องช่วยเหลือคนยากจน หรือเวลาผมเดินข้ามถนน แล้วผมเห็นขอทานไม่มีรองเท้า ผมใช้โอกาสนั้นถามเขาว่า อยากได้รองเท้าไหม ถ้าเขาบอกว่าอยากได้ ผมก็ถอดรองเท้าให้ แล้วเดินเท้าเปล่ากลับบ้าน ลูกเห็นก็ถามว่า ทำไมพ่อต้องทำขนาดนั้น ผมก็บอก

ลูกว่า พ่อมีรองเท้าอีกหลายคู่ที่บ้าน ผมก็ได้ใช้ช่วงเวลานั้นสอนเขา

● สอนลูกโดยทำให้เห็น?

ลูกไม่

ได้ยินแค่คำพูดของพ่อ เขาได้เห็นชีวิตของปู่และพ่อ ทำให้ลูกเกิดความเข้าใจ

เพราะการสอนด้วยวาจา คนจะจำได้

5 เปอร์เซ็นต์ สอนด้วยการเขียนให้ดูคนจะจำได้

10 เปอร์เซ็นต์ ส่วนการสอน

ที่ทำให้คนจำได้นานคือ ทำให้ดู และมากกว่านั้นคือ ให้เขาลองทำเอง ผมให้ลูกเก็บค่าขนมวันละยี่สิบบาท เพื่อเอาเงินเหล่านั้นไปช่วยคนยากจน เมื่อเขาลงมือทำเอง เขาก็จะรู้ว่ามีความสุขขนาดไหน

● เวลาที่ลูกดื้อมาก คุณทำอย่างไร

ลูกสาวผมดื้อมาก ผมจะว่ากล่าว ยังไงก็ไม่ฟัง ตีก็แล้ว ต่ำก็แล้ว จ้างก็แล้ว ทำหมดทุกอย่างแล้ว ก็ยังมีปัญหา กระทั่งวันหนึ่งผมเงื้อมไม้จะตี ก็มีคำพูดหนึ่งเกิดขึ้นในใจ ผมคุกเข่าลง กอดเขาแล้วร้องไห้บอกเขาว่า “พ่อตีลูกไม่ได้อีกแล้ว พ่อรักลูก ไม่อยากเห็นลูกดื้อ พ่อไม่รู้จะทำอย่างไรช่วยพ่อด้วย” ซึ่งเป็นจุดเปลี่ยนแปลงของลูกเลย เวลาที่เราบอกเขาว่า เรารักเขา เราแสดงความรักแบบไม่มีกรอบ

● รักแบบไม่มีข้อแม้ใดๆ?

ไม่มีคำพูดว่า “พ่อจะรักลูก...ถ้า”, “พ่อจะรักลูก...แต่ ” ไม่ว่าลูกจะเป็นยังไง ผมก็รักเขา และเราใช้สิ่งเหล่านี้กับเด็กนักเรียนที่ร้อยเอ็ด ไม่ว่าเขาจะเป็นเกย์ พ่อแม่ยากจน หย่าร้าง หรือดื้อ เราก็ยังขับรถไปสอนภาษาอังกฤษ และหวังว่าเขาจะรักคนอื่นได้เหมือนที่เรารักเขา เพราะพระเจ้าสอนให้เรารักคนอื่น

● ได้ยินมาว่า คุณเองก็ได้รับโอกาสทางการศึกษาจากผู้หญิงอเมริกันคนหนึ่ง?

ตอนที่ผมไปอเมริกา พ่อเอาเงิน 800 เหรียญใส่กระเป๋ามาให้ผม ผมมีแค่นั้น พี่ชายผมไปเรียนก่อน แล้วไปเจอผู้หญิงแก่ๆ อเมริกันคนหนึ่ง เธอถามถึงพ่อผม (ศจ.ดร.นันทชัย) เธอเคยมาเมืองไทย เคยฟังเรื่องราวของพ่อแม่ผมแล้วประทับใจ เธอเป็นคริสเตียน เป็นเศรษฐี

ทำธุรกิจโรงเรียน

พอเธอรู้ว่าผมไม่มีทุนเรียน เธอ
ส่งเสียผมและคนในครอบครัวอีกสี่คน
เรียนหนังสือ เธอหมดไปกว่าสี่ล้านบาท
บาท เธอส่งผมเรียนโดยมีข้อแม้ว่า เรียน
จบแล้ว ห้ามแต่งงานกับผู้หญิงฝรั่งต้อง
กลับมาช่วยคนไทย ชีวิตผมก็เลยเจอ
สิ่งอัศจรรย์ ทั้งๆ ที่ไม่มีอนาคตก็ได้เรียน
หนังสือ

และสิบปีทีหลังผมมารู้จัก พี่บอย
โกสิยพงษ์ เขาชวนผมร้องเพลงออก
อัลบั้ม ตอนนั้นผมเป็นครูสอนโรงเรียน
นานาชาติ เป็นศิษยาภิบาลดูแลกลุ่มวัยรุ่น
ในโบสถ์ในวันอาทิตย์ วันธรรมดาทำงาน

● เป็นครูอยู่กี่ปี

15 ปี โดย 3 ปีแรกสอนพลศึกษา
จนต่อมาเลื่อนเป็นผู้บริหารโรงเรียน แต่
ในที่สุดผมก็ต้องลาออก ทั้งๆ ที่ไม่อยาก
ออก เนื่องจากมีทั้งนี้ ผ่อนบ้าน ผ่อนรถ

● อะไรเป็นสาเหตุให้คุณลาออกจาก งานประจำ

การช่วยเหลือสังคมและการรัก
คนอื่น มันอยู่ในชีวิตของเราอยู่แล้ว เมื่อ
พระเจ้าเรียกผมออกมา พระองค์ก็ต้องมี
หนทางช่วยผม สองปีแรกผมไม่มีรายได้
ผมแทบจะเลี้ยงครอบครัวไม่ได้เลย
ตอนนั้นผมเปิด LIFE Center สอนภาษา
อังกฤษที่คริสตจักรมหานคร (พหลโยธิน
15) ให้น้องๆ ที่ด้อยโอกาสและคนทั่วไป
เรียน เสียค่าเรียนชั่วโมงละ 66 บาท

ทั้งคอร์ส 18 ชั่วโมง 600 บาท สำหรับ
คนไม่มีฐานะบางที่ไม่มีเงินให้ ส่วน
คนมีฐานะก็พอจ่ายได้

โดยตอนนั้นผมเปิดให้เรียนภาษา
อังกฤษฟรีๆ อาศัยคนที่พอมีเงินช่วย
บริจาค และอาสาสมัครช่วยสอน ส่วน
ผมก็สอนคัมภีร์ที่โบสถ์ด้วย จากที่เคยมี
รายได้เยอะ อยากซื้อ อยากกินอะไรก็ได้
ตอนนี้ต้องอธิบายให้ลูกๆ เข้าใจว่าฐานะ
เราเป็นอย่างไร แต่ตอนนั้นผมมาทำคอร์ส
ให้คำปรึกษาคุรุรักก่อนแต่งงาน ซึ่งเป็น
ธุรกิจเพื่อสังคมร่วมกับ LIFEiS

เพราะพ่อแม่ผมสอนตลอดว่า ให้
ลงทุนกับคนขาดโอกาส พ่อแม่ผมขับรถ
จากกรุงเทพฯ ไปร้อยเอ็ดมา 15 ปีออก
ทุกวันพฤหัสบดีกลับวันเสาร์ เพื่อไปสอน
ภาษาอังกฤษ ผมเห็นชีวิตพ่อแม่ผมที่
ลงทุนกับเด็กๆ ที่ไม่สามารถตอบแทน
อะไรเราได้เลย

อีกอย่างผมได้โอกาสจากผู้หญิง
ฝรั่งคนนั้นให้ผมเรียนหนังสือที่อเมริกา
ผมก็อยากคืนให้สังคมและพระเจ้า
เพราะตราบไคที่เราให้ชีวิตกับคนอื่น
ก็จะมีคนเห็นคุณค่าในสิ่งที่เราทำ
ผมหวังว่าคนไทยจะเห็น
ในสิ่งที่เราทำ แล้วอยากทำเพื่อ